

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE
(tretji senat)
z dne 26. marca 2014

Zadeva F-8/13

CP
proti
Evropskemu parlamentu

„Javni uslužbenci — Uradnik — Vodja oddelka — Poskusna doba — Nepotrditve na položaj vodje oddelka — Prerazporeditev na drug nevodstveni položaj — Notranja pravila Parlamenta“

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 270 PDEU, ki se uporablja za Pogodbo ESAE v skladu z njenim členom 106a, v skladu s katerim je CP vložil to tožbo, s katero predlaga po eni strani razglasitev ničnosti odločbe Evropskega parlamenta z dne 23. marca 2012 o njegovi nepotrditvi na položaj vodje oddelka in po drugi strani povrnitev škode zaradi nezakonnosti te odločbe.

Odločitev: Odločba z dne 23. marca 2012, s katero Evropski parlament ni potrdil CP na položaj vodje oddelka in ga je premestil na Generalni direktorat za „notranjo politiko Unije“, je razglašena za nično. V preostalem se tožba zavrne. Evropski parlament nosi svoje stroške in naloži se mu plačilo stroškov CP.

Povzetek

*1. Tožbe uradnikov — Tožba, vložena zoper odločbo o zavrnitvi pritožbe — Učinek — Predložitev zadeve sodišču, ki je izdalo izpodbijani akt — Zahteva — Obrazložitev odločbe o zavrnitvi, ki se mora ujemati z obrazložitvijo izpodbijanega akta
(Kadrovski predpisi za uradnike, člena 90 in 91)*

*2. Uradniki — Organizacija služb — Razporeditev osebja — Prerazporeditev — Diskrecijska pravica uprave — Meje — Interes službe — Prerazporeditev zaradi nesposobnosti na drug položaj, kot je vodstveni položaj vodje oddelka — Dopustnost
(Kadrovski predpisi, člena 7(1) in 51)*

*3. Uradniki — Prosto delovno mesto — Zasedba delovnega mesta s premestitvijo — Poskusna doba — Priprava akcijskega programa v primeru težav uradnika — Obveznost sodelovanja zadevne osebe pri pripravi programa — Obveznost uprave, da ukrepa takoj po nastanku težav
(Kadrovski predpisi za uradnike, člena 21 in 21a; notranja pravila Evropskega parlamenta o potrditvi na položaje vodje oddelka, direktorja in generalnega direktorja)*

4. Uradniki — Prosto delovno mesto — Zasedba delovnega mesta s premestitvijo — Določitev ciljev, ki jih je treba doseči, na začetku ocenjevalnega obdobja — Neupoštevanje — Posledice — Graja ocene (Kadrovski predpisi za uradnike, člen 43; notranja pravila Evropskega parlamenta o potrditvi na položaj vodje oddelka, direktorja in generalnega direktorja)

5. Uradniki — Načela — Pravica do obrambe — Obveznost dati zainteresirani osebi možnost izjave pred sprejetjem akta, ki posega v njen položaj — Obseg — Uporaba ukrepov prerazporeditve (Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 41(2))

6. Uradniki — Organizacija služb — Razporeditev osebja — Prerazporeditev — Diskrecijska pravica uprave — Dolžnost skrbnega ravnanja uprave — Upoštevanje interesov zadevnega uslužbenca — Sodni nadzor — Meje (Kadrovski predpisi, člen 7(1))

1. Kadar predlogi za razglasitev ničnosti, ki so formalno vloženi zoper zavrnitev pritožbe, kot taki nimajo samostojne vsebine, Sodišče za uslužbenca odloča o aktu, zoper katerega je bila vložena pritožba.

Vendar pa je ob upoštevanju samega cilja predhodnega postopka, ki je upravi omogočiti, da znova preuči svojo odločitev, ta postopek prilagodljiv, tako da je lahko uprava v sistemu pravnih sredstev iz členov 90 in 91 Kadrovskih predpisov ob zavrnitvi pritožbe prisiljena spremeniti obrazložitev, na podlagi katere je sprejela izpodbijani akt. Ker pa je namen obrazložitve odločbe o zavrnitvi pritožbe le odgovor na zadnjenavedeno, se dejansko preučuje zakonitost prvotnega akta, ki posega v položaj, in to glede na razloge, ki jih vsebuje odločba o zavrnitvi pritožbe.

(Glej točki 18 in 21.)

Napotitev na:

Sodišče: 17. januar 1989, Vainker/Parlament, 293/87, točka 8;

Sodišče prve stopnje: 6. april 2006, Camós Grau/Komisija, T-309/03, točka 43;

Sodišče za uslužbenca: 15. december 2010, Angulo Sánchez/Svet, F-67/09, točka 70; 28. marec 2012, BD/Komisija, F-36/11, točka 47.

Splošno sodišče Evropske unije: 9. december 2009, Komisija/Birkhoff, T-377/08 P, točke od 55 do 60.

2. Organ, pristojen za imenovanje, svojo pristojnost za prerazporeditve uradnikov v interesu službe črpa neposredno iz člena 7(1) Kadrovskih predpisov, ne da bi bila ta odvisna od sprejetja izvedbenih pravil, in bi bilo v nasprotju s tem interesom, če bi na vodstvenem položaju obdržali uradnika ob predpostavki, da nima ustreznih sposobnosti za ta položaj.

Zato lahko navedeni organ prerazporeditev uradnika zaradi nesposobnosti na drug položaj, ki ni vodstveni položaj vodje oddelka, neposredno opira na člen 7(1) Kadrovskih predpisov.

Poleg tega s členom 51 Kadrovskih predpisov ni mogoče izpodbijati zgoraj navedenega. Ta člen se namreč nanaša na poseben položaj uradnika, ki je na podlagi več zaporednih ocenjevalnih poročil dokazal svojo nesposobnost in mu zato grozi odpust, degradiranje ali razporeditev v nižjo funkcionalno skupino, pri čemer lahko obdrži naziv ali ne. Nanaša se torej na drug položaj, kot je položaj vodje oddelka, ki mu v primeru nesposobnosti ne preti nobeden od teh ukrepov.

(Glej točke od 31 do 33.)

3. Notranja pravila institucije, v skladu s katerimi ocenjevalci in uradnik na poskusni dobi na razgovoru pripravijo akcijski program, je treba razlagati ob upoštevanju načela hierarhije, katerega obseg je pojasnjen v členih 21 in 21a Kadrovskih predpisov in po katerem lahko nadrejeni načeloma uveljavlja svojo voljo nad podrejenim. Poleg tega v primeru nestrinjanja odločitev o vsebini akcijskega programa sprejme končni ocenjevalec. Vseeno je sodelovanje zadevnega uradnika pri pripravi akcijskega programa utemeljeno s potrebo, da so v njem ustrezno upoštevane njegove težave in izpolnjene njegove potrebe. Zato akcijski program ne more izpolniti svojega namena, če navedenemu uradniku ni bilo omogočeno, da sodeluje pri njegovem sprejetju. Če se taka pravila ne omejujejo le na določitev, da ima zadevni uradnik možnost izjave, ampak ga pri pripravi akcijskega programa povezujejo tudi z ocenjevalci, je to pripravo treba šteti za bistveno. Ta formalnost ni upoštevana, če ocenjevalci akcijski program pripravijo in sprejmejo ter ga nato preprosto pošljejo uradniku.

Poleg tega, čeprav interna pravila določajo, da se lahko priprava akcijskega programa začne kadar koli, iz navedenih pravil izhaja, da programa ni mogoče pripravljati v zadnjem hipu. Pravila namreč določajo, da je treba v primeru težav postopek za pripravo akcijskega programa v poskusni dobi začeti takoj in ga sestaviti za preostale mesece ter da mora biti organ, pristojen za imenovanje, redno seznanjen z razvojem dogodkov, saj je njegov nesporni cilj zagotoviti koristen učinek tega programa. Zato iz take določbe izhaja *a fortiori*, da morajo ocenjevalci, če jo razlagamo ob upoštevanju dolžnosti skrbnega ravnanja, ukrepati takoj, ko nastanejo težave.

(Glej točki 46 in 48.)

Napotitev na:

Sodišče: 7. maj 1991, Interhotel/Komisija, C-291/89, točka 17; 7. maj 1991, Oliveira/Komisija, C-304/89, točka 21;

Sodišče prve stopnje: 23. marec 2000, Gogos/Komisija, T-95/98, točka 53.

4. Razlog za obstoj poskusne dobe, ki jo morajo opraviti novi vodje enote v neki instituciji, je dovolj podoben razlogu, s katerim je utemeljena poskusna doba novih uradnikov. Ocena ob koncu poskusne dobe je tudi dovolj podobna periodični oceni iz člena 43 Kadrovskih predpisov. Da pa bi bila poskusna doba pomembna, mora potekati v običajnih okoliščinah. Poleg tega, če obstajajo pravila, ki določajo, da je treba uradniku določiti cilje na začetku obdobja ocenjevanja, je kršitev teh pravil bistvena in utemeljuje grajo sporne ocene.

Če iz notranjih pravil institucije zato izhaja, da mora biti odločitev o potrditvi ali nepotrditvi vodje oddelka rezultat ocene celotne poskusne dobe na podlagi natančnih ciljev, določenih za to obdobje, to, da zadevna oseba ni bila uspešna pri izpolnjevanju akcijskega programa, v nobenem primeru ne more upravičiti navedene odločbe, čeprav je bil ta program pripravljen nepravilno in prepozno.

Poleg tega lista z opisom delovnega mesta kot takega ni mogoče šteti za dokument, s katerim so določeni cilji, ki jih mora uradnik doseči, za njegovo ocenjevanje, saj imata ti vrsti dokumentov različne namene in značilnosti.

(Glej točke 57, 58, 65 in 75.)

Napotitev na:

Sodišče prve stopnje: 30. november 1994, Correia/Komisija, T-568/93, točka 34; 28. november 2007, Vounakis/Komisija, T-214/05, točka 43;

Sodišče za uslužbenca: 13. december 2007, Sundholm/Komisija, F-42/06, točke od 39 do 41; 2. julij 2009, Giannini/Komisija, F-49/08, točka 65; 10. november 2009, N/Parlament, F-71/08, točke od 56 do 60; 12. maj 2011, AQ/Komisija, F-66/10, točki 68 in 88.

5. Ukrep prerazporeditve ne izhaja iz postopka zoper zadevnega uradnika in v teh okoliščinah se ta ne more sklicevati na dolžnost institucije, da spoštuje njegovo pravico do obrambe kot tako. Vendar pa pravica do obrambe, čeprav je širša, zagotovo vključuje pravico vsake osebe, da se izjasni pred sprejetjem kakršnega koli posamičnega ukrepa, ki jo prizadene.

Torej je pravica do izjave v vseh takih postopkih temeljno načelo prava Unije, ki ga določa člen 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, in je določba, ki zagotavlja pravico do dobrega upravljanja. V zvezi s tem je v skladu s četrto uvodno izjavo preambule Listine Evropske unije o temeljnih pravicah njen namen krepiti varstvo temeljnih pravic, tako da te pravice še bolj poudarja. Po zgledu Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin je namen navedene listine varstvo pravic, ki niso teoretične ali navidezne, ampak konkretne in dejanske.

(Glej točke od 79 do 81.)

Napotitev na:

Sodišče: 22. november 2012, M., C-277/11, točke od 81 do 83; 18. julij 2013, Komisija/Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P in C-595/10 P, točki 98 in 99;

Sodišče za uslužbence: 5. december 2012, Z/Sodišče, F-88/09 in F-48/10, točke od 144 do 147, ki sta predmet pritožbe pred Splošnim sodiščem Evropske unije, zadeva T-88/13 P.

6. V okviru prerazporeditve uradnika mora organ zaradi dolžnosti skrbnega ravnanja dejansko, popolno in podrobno preučiti stanje glede na interes službe in interes zadevnega uradnika, ki se v tem primeru izraža v pripombah, ki jih je ta izrazil o predloženih elementih.

Ker ima v zvezi s tem uprava široka pooblastila za presojo, sodni nadzor, čeprav ima omejen obseg, zahteva od institucij, da dokažejo, da je bila izpodbijana odločba sprejeta z dejanskim izvajanjem njihove diskrecijske pravice, ki predpostavlja upoštevanje vseh upoštevnihih podatkov in okoliščin položaja.

(Glej točki 82 in 83.)

Napotitev na:

Sodišče: 7. september 2006, Španija/Svet, C-310/04, točka 122; 8. julij 2010, Afton Chemical, C-343/09, točka 34;

Sodišče za uslužbence: 11. julij 2007, Wils/Parlament, F-105/05, točka 75; 23. oktober 2013, D'Agostino/Komisija, F-93/12, točka 57, ki je predmet pritožbe pred Splošnim sodiščem Evropske unije, zadeva T-670/13 P;

Splošno sodišče Evropske unije: 14. november 2013, ICdA in drugi/Komisija, T-456/11, točka 46.